

Szegletkő

Gyönyörű szimbóluma Jézusnak, aki kitartott az Atya és küldetése mellett, míg a világ elvetette, szemétdombra hajította, csúfot űzött belőle. Rálegyintettek, hogy ugyan mit tudhat, ki ő? Ha nem tart kívánságműsort, akkor nyilván nincsen sem tudása, sem hatalma, sem tehetsége messiásnak lenni. A csodáit lesöpörték az asztalról, ígéit megmosolyogták, elfordultak tőle, ha éppen nem hiúságukat csiklandozta, márpedig arra nem nagyon volt példa. Nem ítélt, csak közvetítette az igazságot, ami sokaknak fájdalmas volt, mégpedig azoknak, akik maguk szűk látókörű, önző és becsvágyó igazságát tartották előbbre valónak és abban az illúzióban éltek, hogy kezükben tartják életüket, sorsukat, a mindennek tudását. No, meg akiknek fogalma sem volt róla, ismerni sem akarták, mert bizarrnak, botránkoztatónak tűntek igazságai vagy, mert egyszerűen zavarba hozta őket, mert rámutatott igazságtalanságukra, eltévelyedettséjükre és szétszórtságukra. Kitartott az Atya, az igazság és a szeretet mellett alázatban.

Nem egy népszerű beosztás napjainkban (sem) szegletkőnek lenni. Inkább igazodnak a tömeghez, mert akkor nem kell ellenállniuk, nem kell a tömeg előtt szégyent vallani, nem kell tartani attól, hogy a tömeg szájára vesz vagy rosszabb esetben megkövez. Sajnos tévelygő világban vagyunk, ahol a kevélység és félelem uralkodik egyszerre. A megtévelyedettek nem bátrak, mert bizonytalanok. Közöttük csak a kevélyek emelkednek ki látszólagos bátorságukkal, ám az igazságtól ők is rettegnek, mert akkor ők is elbizonytalanodnak, ezért igyekeznek a sötétben settenkedni és homályos, átláthatatlan dolgokra hivatkozni. De békéjük és főképpen boldogságuk ettől sosem lesz.

Ki ne kerülné a megaláztatást? A lekicsinylést? A válasz nélküli legyintéseket szavaira? Vannak hivatásszerűen szegletkövek, akik egyedi, saját vagy úttörő szakemberektől származó tudásokat visznek a világba. A világ önteltsége, önhittsége és kevélysége kemény fal az újat és esetleg igazat hordozóknak. Ha kétkedik valaki szavaimban, hát nézzen utána, hogy a tudomány és technika történelmében minél újszerűbb, igazabb és hitelesebb volt valami, annál nagyobb ellenkezést szított. Meglepő módon nem szakmai, gyakorlati, logikai alapon, hanem emberek előítéletei, érzelmei voltak a legnagyobb akadályok, na meg az, hogy annyira tele voltak saját hiúságaikkal, ambícióikkal, hogy nem hallották meg a fontos üzeneteket, intéseket meg pláne. Feketén-fehéren igazoló vagy cáfoló elméletek kerültek mellőzésre, elnyomásra, elhallgattatásra. Sok feltaláló, újító nem érte meg műveinek a felvirágzását, akár csak a művészek körében. Szegletkőnek sosem volt egyszerű lenni. Könnyebb volt mindig a szürke téglának, ami beilleszkedik a tömegbe, még a felszínes csicsás homlokzatzélményeknek is könnyebb volt, bár az idő viszontagságai őket porlasztja el leghamarabb. De a szegletkő, ami senki nem szeretne lenni, mert mások terheit hordozza türelmesen és biztos alapot igyekszik adni mindenkinek feltörekvő szerepéhez.

Hja, sóhajthatnak sokan, milyen szép is ez a példa, milyen nemes is ez a küldetés, de képtelen vagyok rá, ezért beérem a tömeghez igazodással, beszürküléssel, még ha látom is, rossz célból és rossz módon és alap nélkül épül a viskó, amelynek a szegletkövét félredobták. Szegletkő mivoltunkat túlélhetjük, hordozhatjuk, ha életünkben világosan rajzolódna ki az igazi értékek, azok igaz sorrendje és ennél fogva nem alap nélkül és nem fentről lefelé építkezünk és főképpen nem olyan házat, amit semmi nem tart össze, senkinek nem ad jobbat, legfeljebb kockázatokat hordoz.

Az orvosok eredetileg Hippokratészi esküjének egyik irányelve sok területen alkalmazandó lehetne: *...nem ártani!* Sajnos a becsvágy és kevélység ennél magasabban gondolja magát és célokat, eszközöket válogatatlanul (bocsánat, gyakorlatiasan) alkalmaz, csak, hogy dicsőséget szerezzen a

világban. Nem véletlenül kérdezem gyakran, hogy szolgálni vagy dicsőségért jött, aki egy feladatra vállalkozik?

Jó, jó, de honnan tudhatjuk az igazságot? A kevélyeknek ez nem probléma, bárkinek elmondják mi a pálya. Az alázatosak csak keresik és esetleg megosztják másokkal az általuk talált és vélt igazság forrásokat. Mindazonáltal az igazságtalanságot, a hamisságot a gyermek is felismeri. A hamis beszédről árulkodnak a vele ellentétes tettek, a beszéden belüli ellentmondások és a kettős mérce. Persze, lehet úgy sakkozni, hogy csalunk, de aki nem tud sakkozni, az akkor is bukni fog.

Jó, jó, de mi lesz, ha hülyének néznek, rámlegyintenek, tekintélyemet veszítem, mert nem fogadják el és meg sem hallgatják az én igazságomat. Nos, akinek értékrendszere szilárd alapokon áll, akkor nem zavarja, hogy felálljon akár száz világi „tekintéllyel” szemben és a bizonyos kudarc, megvetettség tudatában mondja el gondolatait. Aki emberek véleményére, minősítésére alapoz, az ingatag alapra építkezik, mivel az igen forgandó és mulandó. Viselkedésünk a kuponvadászokévá válik hasonlóvá és csak megfelelni akarunk a pillanatnyi hangulatoknak, különvéleményünket elrejtjük és éljenzünk, mikor mindenki éljenez és botránkozunk, mikor mindenki botránkozik. A kuponvadászok végzete fog elérni bennünket, akiknek a pillanatnyi kísértés, csábítás a fontos, a visszautasíthatatlan ajánlatok és a soha vissza nem térő lehetőségek. Emiatt a felismerhetetlenségig firkálja össze élete rajzlapját és maga sem fogja felismerni sem a helyzetét, irányát, ezekből fakadó jövőjét meg végképp.

A szegletkőnek nem feladata az égbe törő becsvágyó falaknak az építése. Ő az alapot kell adja az építkezőknek. Ő tartja meg értékeinket, létünket, mikor mindenki a kuponjaival szaladgál, ő tartja a létrát, mikor a cseresznyefa zöld ágain próbálkoznak kapzsi módon az elérhetetlen szemek begyűjtésével és ő véd, hogy az építkezés hevében ne romboljanak többet, mint haladnak és ne omoljon össze az építmény.

De ő a védőjátékos és kapus, mikor mindenki csatár akar lenni és gólt akar rúgni. Aki lemarad rendre a gólörömről, hiszen hátul védekezik. Ő, az aki csillapítja a kevélyeket és a türelmetlen törekvőket. De ő az is, aki gyámolít, biztat, mikor mindenki azt hiszi, hogy válsághelyzet van. És ez így jó.

Templomlépcső, 2021. augusztus.